

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 50/2024
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владица Јовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, ПУ у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради дуга, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 159/23 од 11.09.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 159/23 од 11.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 159/23 од 11.09.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву П1 1367/17 од 16.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од по 68.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка на име вештачења, таксе на тужбу и таксе на одлуку и то: тужиоцу АА 17.965,00 динара, тужиоцу ВВ 13.901,00 динар и тужиоцу ББ 14.389,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до коначне исплате.

Виши суд у Краљеву је решењем Гж1 159/23 од 11.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначио првостепено решење, тако што је обавезао тужену Републику Србију да тужиоцима, као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 36.373,20 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка на име предујмљеног вештачења, судских такси за тужбу и за првостепену одлуку и то: тужиоцу АА 17.965,00 динара,

тужиоцу ВВ 13.901,00 динар и тужиоцу ББ 14.389,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима парничног поступка до исплате.

Против решења о трошковима поступка, донетог у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, из свих законских разлога и предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају, у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака, одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о дозвољености и основаности ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић